

Sygnatura akt IX C 261/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 17-04-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Skibińska

Protokolant: Anna Marczak

po rozpoznaniu w dniu 3.04.2013r. we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. we W.

przeciwko P. W.

- o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt IX C 261 / 12

UZASADNIENIE

Strona powodowa – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. – wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. W. kwoty 1.044,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 27 października 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podała, że jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, pełniącym rolę tzw. operatora systemu dystrybucyjnego, odpowiedzialnego za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym, w ramach czego zajmuje się m. in. kontrolą prawidłowości pobierania gazu przez odbiorców końcowych oraz przeciwdziałaniem praktykom nielegalnego poboru gazu. Powodowa spółka wskazała, że, działając na podstawie art. 6 ust. 1 w/w ustawy, jej upoważnieni pracownicy wykonali kontrolę układów pomiarowych, doprowadzających gaz do lokalu zajmowanego przez pozwanego, w wyniku czego stwierdzili nieprawidłowości, zakwalifikowane następnie jako nielegalny pobór gazu w rozumieniu Prawa energetycznego, co szczegółowo ujęli w protokole kontroli. W związku z powyższym pozwany został, po myśli art. 57 Prawa energetycznego, obciążony opłatą za nielegalnie pobrane paliwo, w wysokości określonej w obowiązującej podczas wykonywania kontroli Taryfie dla Usług (...). Pomimo otrzymania dokumentu finansowego, zawierającego wyliczenie opłaty za nielegalny pobór gazu, a także dodatkowego wezwania do zapłaty, pozwany swojego zobowiązania pieniężnego nie uregulował.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 2 lutego 2012 r., pod sygn. akt IX Nc 162/12 tut. Sąd nakazał pozwanemu P. W., aby zapłacił na rzecz strony powodowej kwotę 1.044,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 27 października 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Od tego nakazu pozwany wniósł sprzeciw, w którym zaskarżył go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Uzasadniając powyższe podał, że jako jedyny spadkobierca swojej matki, stał się posiadaczem spółdzielczego prawa własnościowego do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) we W., a ponadto, na podstawie art. 922 k.c., przystąpił w jej miejsce do umowy ze stroną powodową dot. poboru gazu. Wskazał, że nie otrzymał jakiegokolwiek powiadomienia o rzekomym umowie tej rozwiązaniu, a o tym, iż powodowa spółka uważa pobieranie przez niego gazu za nielegalne,

dowiedział się dopiero w sierpniu 2010 r., gdy pracownicy strony powodowej zabrali mu licznik gazowy. Pozwany podniósł, że nie dokonywał przeróbek licznika i instalacji gazowej, a od chwili zabrania licznika do momentu zawarcia między stronami nowej umowy, z gazu nie korzystał. Następnie zapłacił kwotę 262 złote za normalne zużycie gazu. Wobec powyższego obciążenia pozwanego dodatkową opłatą z tytułu nielegalnego poboru gazu było bezpodstawne, na co pozwany zwracał stronie powodowej uwagę w złożonych jej odwołaniach i wyjaśnieniach.

W odpowiedzi z dnia 4 września 2012 r. strona powodowa podniosła, że nie można przyjąć, iż pozwany wstąpił do umowy dot. dostaw gazu jako spadkobierca zmarłej K. W., gdyż wygasła ona wraz ze śmiercią spadkodawczyni. Do dnia 20 września 2010 r. zatem, tj. chwili zawarcia przez strony umowy, pobierał paliwo gazowe na potrzeby przedmiotowego lokalu bezumownie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. jest przedsiębiorstwem energetycznym, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie m.in. przesyłania i dystrybucji paliw gazowych.

(...) Sp. z o.o. jest następcą prawnym (...) S.A.

(bezsporne), a ponadto:

Dowód :

- ***decyzja Prezesa regulacji Energetyki z dnia 30 grudnia 2002 r., k. 56-61.***

W lokalu położonym we W. przy ul. (...) zamieszkiwała K. W. – matka pozwanego P. W.. K. W. była stroną umowy na dostarczania gazu przez (...) S.A. – poprzednika prawnego strony powodowej.

(bezsporne), a ponadto:

Dowód :

- ***pismo (...) z dnia 28 września 2012 r., k. 70.***

K. W. zmarła 1 maja 1990 r. P. W. miał wówczas 15 lat. Po śmierci matki pozwany nadal zamieszkiwał w w/w lokalu mieszkalnym, mając sądownie wyznaczonego opiekuna. Utrzymywał się z renty po rodzicach.

Dowód :

- ***przesłuchanie pozwanego, k. 63-64.***

Postanowieniem z dnia 18 września 1996 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia, Wydział I Cywilny stwierdził, że spadek po K. W., zmarłej dnia 1 maja 1990 r. we W., w tym spółdzielcze prawo własności w/w lokalu, na podstawie ustawy nabył z dobrodziejstwem inwentarza w całości syn P. W..

Dowód :

- ***postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 18 września 1996 e., I Ns 656/96, k 25.***

Po śmierci matki pozwany korzystał z gazu na podstawie dotychczasowej umowy. Na adres przedmiotowego lokalu przychodziły rachunki i rozliczenia za zużycie gazu, adresowane na K. W.. Zdarzało się, że pozwany zalegał w opłatach za gaz.

Dowód :

- **przesłuchanie pozwanego, k. 63-64.**
- **rachunki i rozliczenia z dnia: 19 listopada 2007 r., 7 stycznia 2008 r., 7 marca 2008 r., 7 maja 2008 r., 4 marca 2008 r., k. 75-82.**

W dniu 4 stycznia 2008 r. (...) S.A. sporządziła pismo zawierające wezwanie pozwanego do zawarcia umowy sprzedaży paliwa gazowego w lokalu przy ul. (...) we W. do dnia 23 stycznia 2008 r. pod rygorem demontażu i odbioru gazomierza i wskazanie, że pobieranie paliw gazowych bez zawartej umowy jest nielegalnym poborem energii w myśl art. 3 pkt 18 ustawy Prawo Energetyczne i podlega karze określonej w Taryfie dla paliw gazowych nr 2 pkt 9.1.1. z dnia 1 stycznia 2007 r., a nadto informację, że zadłużenie za zużyty gaz dla w/w lokalu za okres od dnia 18 marca 2000 r. do 12 listopada 2007 r. wynosi 588,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi do dnia zapłaty, co wraz z kosztami procesowymi i egzekucyjnymi w wysokości 523,00 zł, wynosiło łącznie 1.111,90 zł.

Dowód :

- **pismo strony powodowej z dnia 4 stycznia 2008 r., k. 74.**

Pisma tego pozwany nie otrzymał.

Dowód :

- **przesłuchanie pozwanego, k. 63-64.**

30 sierpnia 2010 r. przedstawiciele strony powodowej, w obecności żony pozwanego J. T., przeprowadzili w przedmiotowym lokalu kontrolę, celem sprawdzenia prawidłowości odbioru gazu. Podczas kontroli zdemontowano i zabrano gazomierz typu M.nr fabr. (...)rok produkcji 2007, stan licznika 00348. Z w/w czynności sporządzono protokół kontrolny, w którym stwierdzono nieprawidłowości, tj. „nielegalny pobór gazu z powodu wypowiedzenia umowy”.

Dowód :

- **protokół kontroli z dnia 30 sierpnia 2010 r., k. 9;**
- **karta dodatkowa z dnia 30 sierpnia 2010 r., k. 10.**

W dniu 20 września 2010 r. strona powodowa, jako sprzedawca, zawarła z pozwanym P. W., jako odbiorcą, umowę kompleksową nr BOK- (...) o dostarczanie paliwa gazowego do lokalu położonego we W. przy ul. (...).

Dowód :

- **umowa z dnia 20 września 2010 r. nr BOK- (...), k. 71-72.**

Pismem z dnia 12 października 2010 r. (...) sp. z o.o. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.306,88 zł, obliczonej w oparciu o art. 57 ustawy Prawo energetyczne, § 44 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi oraz pkt. 8 Taryfy Nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, obowiązującej w dniu kontroli, a także przy uwzględnieniu wyników kontroli, spisanych w protokole z dnia 30 sierpnia 2010 r., tytułem opłaty naliczonej wobec stwierdzenia pod adresem przy ul. (...) we W. nielegalnego poboru gazu po wygaśnięciu umowy sprzedaży gazu (tj. od 4 marca 2008 r.) do dnia odjęcia gazomierza w dniu 30 sierpnia 2010 r.

Wskazano, że przy obliczeniu w/w kwoty uwzględniono następujące czynniki:

- obowiązującą taryfę nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego

- rodzaj pobieranego paliwa gazowego – gaz wysokometanowy (grupa E),
- stwierdzone podłączone do instalacji gazowej odbiorniki gazu: kuchenkę gazową czteropalnikową z piekarnikiem – 1 szt.
- ryczałtową ilość nielegalnie pobranego paliwa gazowego (pkt. 8.3. Taryfy nr 3): kuchenka gazowa 4 palnikowa z piekarnikiem – 250 m³
- sumaryczną ilość ryczałtowa zużytego paliwa gazowego, wynoszącą:

QNPG= 250 m³

- cenę referencyjną gazu w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru – CRG= 1,0455 zł/m³

- fakt niewystąpienia okoliczności do zastosowania punktu 8.4. Taryfy,

a następnie obliczono, że należność za nielegalnie pobrane paliwo gazowe (zgodnie z pkt. 8.2 Taryfy) wynosi:

ONPG= 5 X CRG x QNPG= 5 x 1,0455 x 250= 1.306,88 zł.

Dowód :

- ***pismo strony powodowej z dnia 12 października 2010 r., k. 11;***
- ***nota obciążeniowa nr (...) z dnia 12 października 2010 r., k. 12;***
- ***załącznik do pisma z dnia 12 października 2010 r., k. 13.***

Od powyższego pozwany, za pośrednictwem pełnomocnika, złożył odwołanie z dnia 28 stycznia 2011 r., w którym zaprzeczył, aby doszło do nielegalnego poboru gazu (tj. do przeróbek instalacji dokonywanych celu ominięcia licznika gazowego). Wskazał, że gaz pobierał na podstawie umowy zawartej przez jego matkę z poprzednikiem prawnym strony powodowej, do której wstąpił, w jego przekonaniu, zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego i co do której obowiązywania był przekonany, a ponadto, iż w okresie od sierpnia 2010 r. (tj. od zabrania z przedmiotowego lokalu licznika gazowego do chwili podpisania przez strony nowej umowy na dostarczanie gazu i zamontowania nowego licznika, gazu nie pobierał. Jednocześnie wezwał stronę powodową do podania ile wynosi obciążająca go należność za pobór gazu wg taryfy przewidzianej dla odbiorców oraz dokonał zapłaty na rzecz strony pozwanej 200 zł tytułem opłaty za pobrany gaz.

Dowód :

- ***pismo z dnia 28 stycznia 2011 r., k. 22-23.***

W dniu 28 stycznia 2011 r. pozwany uiszczył na rzecz strony powodowej kwotę 200 zł tytułem opłaty za pobór gazu.

Dowód :

- ***pokwitowanie dokonania przelewu z dnia 28 stycznia 2011 r., k. 26.***

W dniu 15 czerwca 2011 r. strona powodowa sporządziła adresowane do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 1.106,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi na dzień 15 czerwca 2011 r. w wysokości 91,46 zł, tj. łącznie 1.198,34 zł w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

Dowód :

- ***wezwanie do zapłaty z dnia 15 czerwca 2011 r., k. 14.***

Dnia 15 czerwca 2011 r. pozwany sporządził adresowane do strony powodowej pismo, w którym podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, dodając że wobec nieotrzymania przez niego oświadczenia o rozwiązaniu umowy o dostarczaniu gazu do chwili zabrania z jego mieszkania licznika gazowego w sierpniu 2010 r., umowa ta obowiązywała do tej właśnie chwili. Wskazał, że jego należność wobec strony powodowej z tytułu legalnego poboru gazu do momentu zebrania licznika gazowego wyniosła 262 zł, z której w dniu 28 stycznia 2011 r. uiszczył 200 zł.

Dowód :

- ***pismo pozwanego z dnia 15 czerwca 2011 r., k. 24.***

W dniu 1 lipca 2011 r. pozwany wpłacił stronie powodowej 62 zł tytułem opłaty za pobór gazu.

Dowód :

- ***polecenie przelewu z dnia 1 lipca 2011 r., k. 21.***

Pozwany uiszczył wszelkie zaległości w opłatach za gaz.

(bezsporne)

* * *

Zgodnie z zatwierdzoną na mocy Decyzji Prezesa regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2010 r. Taryfą nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji skroplonego gazu:

- za nielegalne pobieranie paliwa gazowego uważa się pobieranie paliwa gazowego:

a) bez zawartej umowy lub

b) z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub

c) poprzez ingerencję w układ pomiarowo-rozliczeniowy, mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez ten układ (ust. 8 pkt 8.1).

- W przypadku stwierdzenia nielegalnego pobierania paliwa gazowego, operator obciąża pobierającego opłatą w wysokości ustalonej zgodnie z wzorem Q_{npg} (opłata za nielegalne pobieranie paliwa gazowego) = 5 x CRG (cena referencyjna gazu obowiązująca w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru paliwa x Q npg (ryczałtowe ilości nielegalnie pobranego paliwa gazowego)).

- przez cenę referencyjną gazu rozumie się średnioważoną cenę zakupu tego paliwa publikowaną przez Operatora na jego stronie internetowej w miesimy poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie (pkt. 8.2).

- ryczałtowa ilość nielegalnie pobranego paliwa gazowego dla kuchenki gazowej z piekarnikiem dla gazu ziemnego wysokometanowego E wynosi 250 m³ (pkt. 8.3).

Dowód :

- ***Taryfa nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych i usługi regazyfikacji skroplonego gazu, k. 39 i n.***
- ***Decyzja Prezesa regulacji Energetyki z dnia 17 maja 2010 r. , k. 38.***

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. we W. wnosila o zaplate przez pozwanego kwoty 1.044,88 zł tytułem opłaty za nielegalnie pobrane paliwo, naliczonej zgodnie z Taryfą nr 3 dla usług dystrybucji paliw gazowych, obowiązującą w chwili kontroli.

Pozwany, kwestionując żądanie strony powodowej co do zasady, stał na stanowisku, że pobieranie przez niego paliwa gazowego odbywało się legalnie, na podstawie zobowiązania, do którego przystąpił jako spadkobierca swojej matki, będącej stroną umowy o dostarczanie gazu do stanowiącego jej własność lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) we W..

Do Sądu należała zatem ocena, czy dokonywany przez pozwanego pobór gazu był legalny.

Na wstępie wypada stwierdzić, że zasady i warunki zaopatrzenia i użytkowania paliw regulują przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (por. art. 1 ustawy). Przepisy te stanowią *lex specialis* do zasad, przewidzianych w Kodeksie cywilnym.

Zgodnie z art. 3 ust. 18 w/w ustawy za nielegalne pobieranie paliw lub energii uważa się ich pobieranie bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. Po myśli z kolei art. 57 w/w ustawy w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. W przypadku, w którym w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że nastąpił nielegalny pobór paliwa gazowego, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać jego dostarczanie (art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy).

W sprawie niniejszej strona powodowa dochodziła więc owego szczególnego rodzaju, określonego w art. 57 ustawy, zryczałtowanego odszkodowania, obciążającego odbiorcę względem dostawcy w związku z pobieraniem przez niego paliwa gazowego bez zawarcia umowy. W związku z powyższym należało w pierwszym rzędzie rozważyć kwestię istnienia, bądź jego braku pomiędzy stronami umowy o dostarczanie gazu.

Strona powodowa stała na stanowisku, że umowa o dostarczanie gazu do przedmiotowego lokalu wygasła z chwilą śmierci K. W.. W ocenie Sądu twierdzenie powyższe jest bezpodstawne.

Przepisy Prawa energetycznego nie wprowadzają szczególnych postanowień, regulujących zasady ustania umowy, na podstawie której dostarcza się energię. W związku z cywilnoprawnym charakterem tej umowy do kwestii nieuregulowanych w w/w ustawie zastosowanie mają zatem przepisy Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 922 § 1 i 2 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób, a do spadku nie należą jedynie prawa i obowiązki zmarłego ściśle związane z jego osobą, jak również prawa, które z chwilą jego śmierci przechodzą na oznaczone osoby niezależnie od tego, czy są one spadkobiercami. W przypadku natomiast gdy zobowiązanie ma charakter majątkowy, a taki właśnie charakter ma zobowiązanie łączące strony umowy o dostarczanie paliwa gazowego, stosunek prawny do zasady wiąże także spadkobierców, a więc może być kontynuowany, chyba że sama umowa zawierałaby postanowienia przeciwne.

Warto w tym miejscu wskazać, że przyjęcie, iż z chwilą śmierci strony umowy o dostarczanie paliwa gazowego stosunek ten wygasa z mocy prawa byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Odmienne stanowisko prowadziłoby bowiem do uznania, że w okresie pomiędzy śmiercią odbiorcy, a zawarciem nowej umowy przez osoby będącymi jej następcami prawnymi (w tym, jak w przedmiotowym przypadku, najbliższej rodziny osoby zmarłej), dochodziłoby zawsze do nielegalnego poboru energii gazowej, nie tylko rodzącego po stronie pozwanej roszczenie do naliczania dodatkowych opłat na podstawie art. 57 w/w ustawy, ale i stanowiącego przestępstwo kradzieży energii zgodnie z

art. 278 § 5 k.k. Nawet więc gdyby strona powodowa przedstawiła umowę z K. W., zawierającą tego rodzaju zapis, należałoby uznać go, na podstawie art. 58 § 2 k.c. za nieważny.

Zważyć należy, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., wedle którego strony zobowiązane są przedstawiać dowody oraz art. 232 k.p.c., stanowiący, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Tymczasem strona powodowa nie przedstawiła umowy, łączącej przedsiębiorstwo energetyczne z odbiorcą gazu – K. W., a tym samym nie wykazała, aby zawierała ona zapis o jej wygaśnięciu z chwilą śmierci odbiorcy. Wobec nieprzedłożenia przez stronę powodową w/w umowy do przedmiotowej sytuacji zastosować należałoby zasady ogólne określone w przytaczanym już art. 922 k.c., zgodnie z którymi śmierć strony nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, gdyż w miejsce zmarłego w stosunek prawy z przedsiębiorstwem energetycznym wstępują jej spadkobiercy.

Przedmiotowa umowa o dostarczania gazu nie wygasła zatem z mocy prawa, a pozwany wstąpił do niej w miejsce swojej matki – K. W..

W tej sytuacji w/w stosunek prawny mógł się zakończyć w drodze czynności prawnej, na skutek złożenia oświadczenia woli przez jedną lub obie strony stosunku, tj. z chwilą rozwiązania umowy. Zgodnie z art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Strona powodowa przedłożyła pismo (...) S.A. z dnia 4 stycznia 2008 r., zawierające wezwanie pozwanego do zawarcia umowy sprzedaży paliwa gazowego w lokalu mieszczącym się przy ul. (...) we W. do dnia 23 stycznia 2008 r. pod rygorem demontażu i odbioru gazomierza i wskazanie, że pobieranie paliw gazowych bez zawartej umowy jest nielegalnym poborem energii, które można by, w świetle uwag o niewygaśnięciu, uznać za jej wypowiedzenie. Nie przedstawiła natomiast potwierdzenia nadania czy odbioru w/w pisma. Wobec przeczącego twierdzenia pozwanego oraz ogólnych, a przytaczanych już zasad dot. rozkładu ciężaru dowodu w procesie cywilnym, należało przyjąć, że umowa ta nie została rozwiązana, tym bardziej, że wbrew w/w rygorowi, gazomierz nie został zdemontowany przez kolejne dwa lata.

Wypada zwrócić uwagę, że, będąca stroną przedmiotowej umowy, K. W. zmarła 1 maja 1990 r. Kontrolę, w wyniku której stwierdzono „nielegalny pobór gazu z powodu wypowiedzenia umowy”, przeprowadzono zaś dopiero 30 sierpnia 2010 r., a zatem po 20 latach. O śmierci K. W. poprzednik prawny strony powodowej wiedział co najmniej od chwili sporządzenia pisma 4 stycznia 2008 r. (...) SA i nie ma tu znaczenia, że wysyłała rozliczenia na jej imię i nazwisko. W międzyczasie zakład energetyczny przeprowadzał pomiary zużycia gazu, a także (po roku 2007 r.) – wymianę licznika – oraz pobierał od pozwanego opłaty za zużycie gazu. Należy więc uznać, że strona powodowa, a wcześniej jej poprzednicy prawni przyjęli per facta concludentia wstąpienie pozwanego w sporny stosunek prawy w miejsce zmarłej.

Zakończenie stosunku prawnego – rozwiązanie umowy – nastąpiło zatem dopiero z chwilą rozwiązania umowy przez jedną ze stron, tj. z momentem zdemontowania i zabrania gazomierza w dniu 30 sierpnia 2010 r., co zostało przyznane zostało przez samego pozwanego. Ponieważ do tej chwili pobór i zużycie gazu odbywało się na podstawie umowy, a strona powodowa nie wykazywała, by pozwany pobierał gaz w okresie po zdemontowaniu licznika, określone w ustawie Prawo energetyczne, co powinien uczynić chcąc obciążyć go opłatami określonymi w przywoływanym już art. 57 ustawy (por. uchwała SN z dnia 10 grudnia 2009 r., III CZP 107/09).

Wobec tego, że przesłanki nielegalnego poboru gazu nie zostały zatem spełnione, nie było podstaw do naliczenia przez stronę powodową opłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.